

VIRGIL MUNTEANU

Aveți salutări de pe litoral...

Ce bine e cind plouă! Dimineată a fost soare, acum plouă. Dimineată eram răstignit pe plajă, cu țepile soarelui înfipte în piele, acum stau la „Popasul pescarilor“ și-mi refac viața cu o blondă. E destul de rece, blonda, și are guler bogat, ca Maria Stuart, de Schiller.

Ce mi-o fi venit? Sint în vacanță, mă prăjesc la soare, beau bere și ronțai guvizi, ce mi-o fi venit cu Maria Stuart, cu Schiller, cu teatrul clasic, doar am jurat să-mi șterg din minte orice preocupare legată de... Dar, poți? Rămii și în vacanță robul patimii tale, prețuite interlocutor, V. M.! „Arată-mi omul care să nu fie robul patimii sale și-l voi purta în inima mea, în inima inimii mele“... Asta-i din Hamlet. Iar? Gata, jur. Uite-l pe Matei Alexandru, cu barbă și caniche, dacă vine la masa mea, îi torn blonda pe frumosul lui șort, nu vine, se uită fix la mine, se face că nu mă cunoaște, deștept băiat și drăguț, ce mai, și talentat, păcat că joacă așa de rar, parcă ce, numai el? Cîți își irosesc talentul acolo... Iar?

S-a încălzit blonda, nu mai e bună, ia să cer cu ea alta, să cer, dar cui? Fata asta apare rar de tot, ca premierele la Teatrul de Comedie... doamne păzește, că urit nărav am... Uite-i pe ăia doi, cum se privesc prin Murfațlar, ce și-or fi tăcînd, unul altuia, de atita timp? Și de ce sint încrunțați, doar sint

în vacanță, sintem cu toții în vacanță, sintem Copiii soarelui... Nu, că-i un blestem! Gata... Tipul cu srijița, ăla de colo, cu mustăcioară, e hărțuit de muște, toate s-au strins la el și îl atacă în valuri succesive, ca eriniile în piesa lui Sartre... Ptiu!... Dumnezeule, ce picioare, păi, cu picioarele astea, să stai la Soveja și să aștepti troleibuzul de centru, nu-i păcat de Dumnezeu? Să meargă și ea la Neptun, la Jupiter, la Venus, poate-o vede Sergiu Nicolaescu, sau Mircea Drăgan, să facă din ea actriță, că destule ca ea umplu pelicula, de nu mai încape una de meserie în filmele noastre, na, că tot acolo am ajuns... Blonda e caldă bine, trebuia s-o schimb cu alta de la gheață, dar unde o fi umblind fata aia care țopăia adineauri cu halbele pe tavă, ca un cangur... Marele premiu al criticii! — și aici lasă totul vrainste, că, de vreo două stațiuni, n-a făcut mai nimic, la el acasă... Uite, să-mi piară setea, dacă mai pomenesc o vorbuliță despre... Ajunge. Sint sătul, sint obosit, am înghițit de stule, am văzut pe săturate, mi-o fi și mie, am venit să mă odihnesc, să uit, să ascult muzică, să visez, să mă bronzez la soare... Să mă bronzez, nu să mă prăjesc, nu să mă rumenesc în halul ăsta, că mă frige cămașa, iau foc ca Jeanne

d'Arc... chiar, de cînd nu s-a mai jucat Sfiinta Ioana? Și cite nu s-au jucat, și cite zac uitate, și actrițele se trec, și actorii îmbătrînesc, în vreme ce dumnealor plîng că au greuță cu repertoriul! Dacă nu citesc, dacă nu scormonesc, dacă nu... dacă nu încetez odată cu aiurelile astea, imi trag singur palme! ...Parcă a mai stat ploaia, se face iar frumos, norii s-au mai răzbunat spre apus — asta am voie, e poezie! — dar stau grămadă peste sat. Peste satul de vacanță, unde băteam planul să merg deseară cu băieții să bem un vin, să mîncăm un grătar, pe urmă niște plăcinte de-ale grozave, nu, fără plăcinte, că mă fac cit George Constantin... chiar, de ce n-or fi venit cu Timon pe litoral, de ce nu aduc, domnule, cele mai bune spectacole, de ce trimit toate șuşanelele, că-i pieri omului poftă de... hotărît lucru, nu-s întreg la minte. Va să zică, plec în vacanță, predau toate materialele la timp și fără pierderi, jur, pe peronul Gării de Nord, să uit ce fac unsprezece luni pe an și... poftim! Fac ce fac, și tot cu gîndul la... În condițiile astea, nu mai vreau nici o blondă, trei ajung, mă îmbrac mai ca lumea și mă duc la Teatrul de vară din Mamaia, să văd un spectacol.

Poate-mi trece, mai știi?

Așa că, aveți salutări de pe litoral!